

— זהוהר תהלים —

מושיבי עקרת הבית - זו רחל שהיא עקר
הבית אם הבנים שמחה - זו לאה

מושיבי עקרת הבית וגו' (קיג, ט): [זוהר ח"א
פ' ויצא (דף קנד.)] וירא ה' כי שנואה
לאה וגו'. רבי אלעזר פתח, (תהלים קיג)
מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה. מושיבי עקרת הבית - זו רחל,
שהיא עקר הבית. אם הבנים שמחה - זו
לאה. דבר אחר מושיבי עקרת הבית - זו
שמטה, שהיא עקר העולם הזה, עליו הוא
מנהג. אם הבנים שמחה - זה היובל, שכל
שמחה וכל חדרה של כל העולמות תלויים
בו, והפסוק הזה הוא הפלל של הכל,
משום שזה כולל הכל בסוד קדוש, ועל זה
סיום הפסוק הללויה.

מושיבי עקרת הבית - זו רחל. אם הבנים
שמחה - זו לאה

מושיבי עקרת הבית וגו' (קיג, ט): [זוהר ח"א
פ' ויצא (דף קנד.)] פתח ואמר,
מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה. אמר רבי תיבא, רוח הקדש
אומרת: מושיבי עקרת הבית - זו רחל. אם
הבנים שמחה - זו לאה. מושיבי עקרת
הבית - זה העולם התחתון. אם הבנים
שמחה [הללויה] - זה העולם העליון.
משום כך הללויה.

כששבים בני העולם ומרבים בזכות לפני
הקב"ה והאם שבה ומכסה על הבנים אז
זה נקרא תשובה

מושיבי עקרת הבית וגו' (קיג, ט): [זוהר ח"א
פ' ויחי (דף ריח.)] למדנו, אמר רבי

ועזרות. ומה היה בחלקו של בנימין,
שהוא צדיק למטה? אולם והיכל ובית
קדש הקדשים. ורצועה יוצאת מחלקו של
יהודה שהיא כלפי מזרח, שהרי גם דגלו
היה ממזרח, ונכנסה לחלקו של בנימין,
ועליה נבנה המזבח, שהרי המזבח חלקו
של יהודה היה, כפי שבארנו (בראשית כט)
ותעמד מלדת, שעמד הכסא על עמודיו,
והוא תומך הרביעי (מלכות), כנגד כנסת
ישראל שהיא רביעית, וכתוב בה (תהלים
קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.
ודור, בנו אחז באותו מזבח, כמו שבארנו
בסוד האמונה, ובנימין הצדיק מצטער
עליו לקרב אותה אליו. זהו שכתוב (דברים
לג) חופף עליו כל היום. משום כך זכה
בנימין הצדיק למטה, ונעשה מארח
לגבורה, זהו שכתוב ופין כתפיו שכן,
שהוא חלקו במערב.

נקרא בית המקדש בית עולמים

ועבשו שכינה בין שני צדיקים. צדיק
למעלה - יוסף הצדיק, למטה -
בנימין. זהו בעל הגבירה, זה המארח.
לכן כתוב (תהלים קיג) מושיבי עקרת הבית,
זה עולם שמתפקדה [ס"א שמתגלה], זו שכינה
תחתונה שהיא עקרת הבית. עקר העולם
הזה רחל בין שני צדיקים למעלה ולמטה.
לכן נקרא בית המקדש בית עולמים.
המזבח של בית עולמים היה בירשתו של
בנימין, אבל כששרתה שכינה בירשתו של
יוסף בשילה, לא קורא לה בית עולמים,
שהרי עולם הוד הוא למעלה ולמטה. אם
הבנים שמחה - זו שכינה, ולכן הללויה.